

MUZICIRALE METKOVSKA I TALIJANSKA GLAZBA

Na samoga Svetoga Iliju bio je najavljen zajednički koncert limenih glazba iz Metkovića i njihovih gostiju iz talijanskoga grada Ortona, malo većega od Metkovića. Na žalost, zbog gužve koncert se nije mogao održati na Trgu kralja Tomislava pa je prebačen na plato pred TC *Merca-*
tor gdje se, ipak, okupilo dosta

znatiželjnika. Najprije je svoj dio odsvirala Gradska glazba *Klement Visković* iz Metkovića, a zatim su nastupili gosti iz Ortone. Ne treba ni spominjati da je publika često bila svojevrsna ritam-sekcija prateći obje glazbe ritmičnim pljeskom. No, nama je zapela za oko temperamentna 'Talijanka' koja je dobro govorila hrvatski i koja je

pazila da sve štima. Prišli smo joj, predstavili se i saznali da se zove autentično metkovski – Mirjana Volarević.

– Već dugo živim u Ortoni na talijanskoj obali Jadrana i već sam prije organizirala izložbe mladih hrvatskih umjetnika pa su me glazbari iz Ortone pitali mogu li im uspostaviti kontakt s Hrvatskom. Budući da odr-

žavam stalnu vezu sa svojom rodbinom ovdje u Metkoviću, svojim rođakom Antom Volarevićem pok. Špire, pitala sam ga zanima li ga ovakav projekt i tako smo na brzinu pripremili i ostvarili gostovanje. Bili smo lijepo dočekani i mislili smo napraviti nešto simbolično, ali suradnja se proširila zahvaljujući gradonačelniku Gabriću koji se zainteresirao za nas. Moram reći da smo ovdje jer je metkovska limena glazba imala dobru volju, ali da ju nije podržao gradonačelnik Gabrić, teško bi se moglo realizirati. Isto tako, već planiramo da metkovska glazba dođe u Italiju za Sv. Tomu, kada mi slavimo Dan grada.

Na pitanje o njezinoj vezi s Metkovićom, gđa Volarević odgovara:

– Ja u biti nikada nisam živjela u Metkoviću. Moj otac Ljubomir Volarević Špirić odselio se iz Metkovića, odnosno Pruda, i otišao u Istru. Ja sam ovdje dolazila dok sam bila mala, ali već godinama nisam dolazila. Prije puno godina otišla sam u Italiju i sada mi je osobito drago što sam ovdje jer je moj otac prošle godine preminuo i nije imao sreću još jedanput vidjeti rodni kraj. Ja sam i dalje Volarević jer sam zadržala svoje djevojačko prezime. Ovdje sam s kćerkom Martom, koja je željela vidjeti djedov zavičaj. Imam i sina Rodka koji nije mogao doći jer studira u Firenci; ove godine će diplomirati pa će sljedeće godine biti tu.

